

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/67/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813224636
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813224636.4

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom v 1.rade Q. V., nar. X.X.XXXX, bytom Ľ. Z. 84X/XX, H. a v 2.rade R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX/X, H., t. č. Q. 7, H. 5, M. republika za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Z. združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42362962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava o zaplatenie 7.769,85 eur s prísl. takto

rozhodol:

Konanie **z a s t a v u j e**.

Navrhovateľovi **v r a c i a** súdny poplatok vo výške 459,30 eur, vrátením ktorého **p o v e r u j e** Slovenskú poštu, a.s. po právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ **je p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 1.228,84 eur, na účet JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Bratislava, Zámocká 36, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi od odporcov v 1. a v 2.rade 7.769,85 eur s príslušným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 11.9.2013 do zaplatenia a úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 21.12.2010 do 11.9.2013 vo výške 551,55 eur.

Súd na návrh navrhovateľa vydal dňa 14.mája 2014 platobný rozkaz sp. zn. 11C 67/2014, ktorý nebolo možné doručiť odporcovi v 2.rade s poznámkou poštového doručovateľa, adresát neznámy.

Súd zisťoval pobyt odporcu v 2.rade prostredníctvom OO PZ SR Prievidza, ktoré súdu oznámilo, že odporcovi v 2.rade sa nepodarilo doručiť súdnu zásielku, nakoľko sa na adrese trvalého pobytu nezdržoval. Podľa lustrácie registra obyvateľov, odporca v 2.rade mal hlásený trvalý pobyt od 14.4.2008 R. XX, s. č. XXX, H.. Nebol vo výkone trestu ani vo väzbe. Podľa zistení Mestského úradu Prievidza odporca v 2.rade má hlásený trvalý pobyt na adrese totožnej v registri obyvateľov. Podľa ďalšieho zistenia OO PZ SR Prievidza, odporca v 2. rade na adrese H., G. XXX/XX označenej v návrhu nebýva a od roku 2008 má hlásený trvalý pobyt na adrese R. XX/X, Prievidza, ale žije a pracuje v H..

Odporca v 2.rade telefonicky súdu oznámil dňa 11.11.2014, že v súčasnosti žije a pracuje v Českej republike a oznámil aj adresu, na ktorú mu má súd doručovať zásielky, Q. 7, H. 4.

H. zástupca Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov JUDr. Patrik Podhorský oznámil súdu dňa 4.11.2014 vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu.

Odporca v 2.rade súdu e-mailovou poštou dňa 3.12.2014 dal súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu.

Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 28.1.2015 podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva do konania na stranu odporcov.

Okresný súd uznesením zo dňa 18.februára 2015 rozhodol, že pripustil vedľajšie účastníctvo na strane odporcov Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7 do konania.

Voči tomuto uzneseniu podal zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolanie a odvolací súd uznesením zo dňa 27.januára 2016 sp. zn. 17Co 642/2015 uznesenie okresného súdu o pripustení vedľajšieho účastníka na strane odporcov potvrdil.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 2.februára 2015 uviedol, že navrhuje súdu, aby návrh v celom rozsahu zamietol. Uplatnil i trovy konania.

Poukázal na § 52 ods.1,2,3,4 Občianskeho zákona, § 54 ods.2 cit. zákona, § 6 ods.3, § 23a ods.1, § 23a ods. 2, § 2 písm. b/ a § 4 ods.1 z. č. 634/1992 Zb. - o ochrane spotrebiteľa v čase účinnom uzavretia zmluvy.

Ďalej poukázal na to, že banka bola oprávnená v zmysle článku 7, bod 7.6.1. VOP vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, keď klient meškal so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní. Poukázal na § 101 Občianskeho zákona a § 103 cit. zákona a dodal, že Občiansky zákonník ustanovuje objektívny začiatok plynúcej premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odôvodnený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. V súvislosti s tým poukázal aj na rozsudok R 28/1984. Ďalej uviedol, že počet dní omeškania nachádzajúcich sa v Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE zo dňa 4.11.2009 - aktíva sú dôkazom toho, že nárok navrhovateľa je premlčaný a žalobu podal žalobca dňa 21.11.2013, teda po trojročnej premlčacej dobe. Preto vzniesol námietku premlčania celého práva. V čase od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 1479 dní. V čase podania žaloby predstavovalo omeškanie spolu 2682 dní, čo je viac ako 7 rokov. Je zjavné, že uplynula trojročná premlčacia doba podľa Občianskeho zákona. V konaní nebolo preukázané, či a ako žalovaní úver vyčerpali. Nebolo dokázané, kedy a s ktorou splátkou sa dostali žalovaní do omeškania, či a ako boli vyzvaní na úhradu dlžných súm a kedy a ako Slovenská sporiteľňa a.s. uplatnila svoje právo žiadať pre nezaplatenie splátky splatenie celej istiny. Nebolo dokázané, kedy a ako Slovenská sporiteľňa a.s. alebo žalobca vyzvali žalovaných na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami.

Vedľajší účastník vo svojom ďalšom písomnom stanovisku zo dňa 15.6.2016 poukázal na § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou, aj bez súhlasu klienta.

Odsek 8 charakterizujú nasledovné aspekty :

1. Postupiteľnosť bankovej pohľadávky,
2. Predchádzajúca písomná výzva klientovi,
3. Omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní,
4. Postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní,
5. Postupiteľnosť aj tretej osobe,
6. Nevyžaduje sa súhlas klienta.

Z prvej vety ustanovenia § 92 ods.8 cit. zákona však jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Banka tak môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom

zosplatnení. Záver o tom, že žalobca môže postúpiť iba splatnú časť pohľadávky má za to aj Krajský súd Prešov a Krajský súd Bratislava. Žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní. Zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákona, lebo na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorej splatnosť ešte nenastala. Navyše postupca v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách, môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo preukázané nebolo, preto tiež ide o neplatné postúpenie pohľadávky. Nepredložením dôkazu o odoslaní výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Banka nevyhlásila pred postúpením pohľadávky mimoriadnu splatnosť úveru, resp. ak ju vyhlásila, tak v rozpore so zákonom (§ 53 ods.9 Občianskeho zákona).

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods.2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods.3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Právny zástupca navrhovateľa písomným podaním zo dňa 24.6.2016 zobral návrh na začatie konania späť, žiadal vrátiť súdny poplatok a bol toho názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co 91/2012, rozhodnutie Krajského súdu Nitra sp. zn. 6Co 216/2012, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co 91/2012, rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14Co 435/2012 a rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 5Co 26/2016, tiež poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR Nález II. ÚS 78/2003 a rozhodnutie aj ďalších krajských súdov, ktoré vymenoval v tomto vyjadrení. Zaslal toto stanovisko aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v písomnom podaní zo dňa 27.6.2016 uviedol, že súhlasí so späťvzatím žaloby a súhlasí aj so zastavením konania, avšak späťvzatie nebolo zavinené žalovanými, preto je povinný zniesť trovy konania navrhovateľ, ktoré vyčíslil na sumu 1.228,84 eur.

Navrhovateľ zobral návrh späť pred prvým pojednávaním, preto súd akceptoval toto späťvzatie a konanie v zmysle citovaných zákonných ustanovení zastavil. K späťvzatiu nebol potrebný súhlas odporcov.

Súd o vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa § 11 ods.3,4 z. č. 71/1992 Zb. - o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov a vrátil navrhovateľovi súdny poplatok krátený o 6,70 eur.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods.2 veta prvá O.s.p., v zmysle ktorej, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Ustanovenie § 146 ods.2 O.s.p. vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania.

Navrhovateľ zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, preto je povinný uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov. Z písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka vyplynulo, že vzniesol námietku premlčania a zdôvodnil i prečo je nárok navrhovateľa premlčaný. Až po tomto vyjadrení zobral navrhovateľ návrh späť. Pre späťvzatie návrhu navrhovateľom, súd konanie zastavil. Preto je povinný navrhovateľ zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov.

Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Vo veci bolo vykonaných 5 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava vecí, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 2.2.2015, vyjadrenie zo dňa 20.5.2015, vyjadrenie zo dňa 28.5.2015 a stanovisko zo dňa 15.6.2015) po 237,34 eur; 4 x režijný paušál po 8,39 eur a 1 x režijný paušál po 8,58 eur, trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 1.228,84 eur.

Súd považoval tieto trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené, nakoľko ku každému podaniu navrhovateľa sa vedľajší účastník vyjadril a vyjadril sa i k veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.